

عنوان مقاله:

کارکردهای حقوقی نظارت؛ در سازمان های مدیریت شهری

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و چهارمین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی اکبر افراشته - کارشناسی برنامه ریزی اجتماعی ، دانشگاه آزاد

فردوس فلاحی - کارشناسی ارشد شهرسازی ، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

کنترل و نظارت راهبردی از جمله وظایف مدیران در حوزه اداره سازمان ها و از مهمترین این بخش ها محسوب می گردد؛ کنترل و نظارت در سازمان از چند جهت دارای ارزش و اهمیت فراوان است که می توان موارد زیر را به عنوان نمونه برای آن برشمرد: از نظر نظم دهی به امور جاری در سازمان، شفاف سازی روندهای موجود و ایجاد امکان پیگیری مسئولیت های هر واحد در حوزه های مختلف سازمان. مدیریت نظارت به عنوان یکی از نظام های مهم مدیریتی می بایست با تغییرات محیطی همسو باشد. آنچه که در یک محیط نظارتی کارا به چشم می خورد، وجود نفع و فایده بیش تر از هزینه آن، مرزهای مشخص و روشن نظارتی، شاخص های منطقی، پویایی و فرهنگ شناسی می باشد. موفقیت و مطلوبیت هر سازمان منوط به وجود خواص و ویژگی های مطلوب در اجزاء آن می باشد. اجزاء اصلی سازمان ارزیابی مشتمل بر معیارها، شاخص ها، روش ها، موقعیت زمانی و مکانی و اهداف است. وجود ویژگی هایی از جمله رعایت موارد قانونی در روشهای انجام نظارت و ارزیابی، ایجاد محتوی و مستندسازی و ثبت و ضبط سوابق، مهارت، باعث افزایش کارایی این سازمان خواهد شد. برآیند مهم از کارکردهای چنین سیستمی، تغییر سمت و سو ارزیابی از قضاوت و امتیازدهی براساس دیدگاه سلسله مراتبی (از بالا به پایین) به کمک، مشاوره و ارائه خدمات به ارزیابی شونده به منظور بهبود توانایی می باشد و در این حالت نظارت کنندگان به عنوان مربیان شناخته می شوند که به دنبال بهبود توانایی ارزیابی شونده هستند. این دیدگاه تعامل موثر در سازمان را فراهم می کند که این تعامل موثر به نو به خود تحقق اهداف سازمانی را تسهیل می نماید.

کلمات کلیدی:

حقوق، سازمان، نظارت، مدیریت شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1641110>

